

ויאמר לא אשות בעבור העשרה.

בל זו יש לנשمة הצדיק לומר על הרשעים. כיון שלא נמצא על בידם כלום, מה כתוב? וילך ה' כאשר כליה לדבר אל אברהם ואברהם שב למקומו. מהו למקומו? למקומם מעלהתו הידועה. אמר רבי, מצוה לו לאדם להתפלל על הרשעים כדי שיחזורו למוטב ולא יכנסו לאיינם, שבחותם מhalbיהם לה) ואני בחלותם לבושי شك וגוו. ואמר בחלותם לבושי شك וגוו. ואמר רבי, אסור לו לאדם להתפלל על הרשעים שיטפלוקו מן העולם, שאלמלא סלקו הקדוש ברוך הויא לתרח מן העולם בשלהי עולם כשליה עבד עבדה זרה, לא בא עובד עבדה זרה, לא בא אברהם אבינו לעולם, ושbeta ישראאל לא היו, וממלך דוד וממלך המשיח, וחתורה לא נתנה, וכל אומת הצדיקים והחסידים והגבאים לא היו בעולם. אמר רבי יהודה, כיון שרואה הקדוש ברוך הוא שלא נמצא ברשעים כלום מפל אומת העניים, מה כתוב? ויבאו שני הפלאיכים סלמה וגוו. עד פאן מדרש העולם

זה:

ארדה נא ואראה הצעקה הבאה אליו הבאה אליו עשו כליה. למן קאמר. אי תימא לאנון מלאכין. מאן חמא מליל עם דא ופקיד לדא. אלא לאברהם קאמר דברישותיה קיימין אנון אתי. דבר אחר לאנון מלאכין. מה דאמיר לאברהם מה טעמא עשי. עשה מיבעי ליה. מי עשג. (לא) דא אברהם ושבינתא דלא אעדי מגניה. (רב אחר) עשו מה דאמיר לפלאכין, בגין דהו זמין תפן והו משכחים למעבד דין, ועל דא עשי.

הראשונים של בית הנסת שנוטל שכר כנגד כלם שבאים אחריהם, מה כתיב (ביה) ויאמר לא אשות בעבור העשרה.

בל זו יש לנשمة הצדיק לומר על הרשעים, כיון שלא נמצא נמצאו בידם כלום, מה כתיב וילך יי' באשר כליה לדבר אל אברהם ואברהם שב למקומו. מהו למקומו? למקומם מעלהתו הידועה.

אמר רבי מצוה לו לאדם להתפלל על הרשעים כדי שיחזורו למוטב ולא יכנסו לאיינם, דכתיב, (תהלים לה) ואני בחלותם לבושי شك וגוו. ואמר רבי אסור לו לאדם להתפלל על הרשעים שיטפלוקו מן העולם, שאלמלא סלקו הקדוש ברוך הוא לתרח מן העולם בשלהי עולם עבד עבדה זרה, לא בא אברהם אבינו לעולם, ושbeta ישראאל לא הי, ומלך דוד וממלך המשיח, וחתורה לא נתנה, וכל אומת הצדיקים והחסידים והגבאים לא היו בעולם. אמר רבי יהודה, כיון שרואה הקדוש ברוך הוא שלא נמצא ברשעים כלום מפל אומת העניים, מה כתיב ויבאו שני הפלאיכים סדמה וגוו. (כאן מדרש הנעלם): (דף קה ע"ב).

זה:

ארדה נא ואראה הצעקה הבאה אליו עשו כליה. למן קאמר. אי תימא לאנון מלאכין. מאן חמא מליל עם דא ופקיד לדא. אלא לאברהם קאמר דברישותיה קיימין אנון אתי. דבר אחר לאנון מלאכין. מה דאמיר לאברהם מה טעמא עשי. עשה מיבעי ליה. מי עשג. (לא) דא אברהם ושבינתא דלא אעדי מגניה. (רב אחר) עשו מה דאמיר לפלאכין, בגין דהו זמין תפן והו משכחים למעבד דין, ועל דא עשי.

toplachim, meshom shehi mazganim leshem, vekhi nemzaim le'asot din, ve'al zeh ashi.

דבר אחר עשו - [לשוחה] כתרגומו
עבדי. וכי לא היה יודע המקדוש
ברוך הוא שהיה אמר ארדה נא
ו-eraה, והרי הכל גלי לפניו?
אלא ארדה נא מדרגת הרחמים
לדעת הדין, ומהנו זו רירדה.
ו-eraה זוז להשגים
עליהם באיזה דין יידין אותם.

מצאננו ראייה לטוב ומצאננו ראייה
לרע. ראייה לטוב - שפטות שמוטה
ויראה אליהם זאת בני ישראל
וירע. ראייה לרע - שפטות ארדה
נא ו-eraה [נ"א מצאננו ורודה לטוב ומצאננו
ירודה לרע. לטוב - שפטות שם טיטו וירד ה' על מר
סיני. (במדבר יא) וירטה ורתה עמד שם. ורודה
רע - ארדה אָם, בשכלו להשגים עליהם
בדין, ועל זה אמר מקדוש ברוך
הוא המכסה אני מאברחים.

ואברחים קיו יהיה לגוי גדול
ועצום. מה הטעם הברכה זו
כאן? אלא כדי להודיע ש�פלו
בשעה שהקדוש ברוך הוא יושב
בדין על העולם, לא משפנה.
שהרי יושב בדין על זה [ר"א יושב]
וברחמים על זה, והכל ברגע
אחד ובשעה אחת.

אמר רבבי יהודה, והרי בתוב
(תholim טט) ואני חפתי לך ה' עת
רצון. לפעמים שהוא עת רצון,
ולפעמים שאינו עת רצון.
לפעמים ששומע, ולפעמים
שלא שומע. לפעמים שנמצא,
ולפעמים שלא נמצא, שפטות
(ישעה נה) דריש ה', בהמתאו
קדשו בהיותו קרוב.

אמר רבבי אלעזר, כאן ליחיד,
כאן לגבות. כאן למקום אחד,
וכאן לכל העולם. משים כך בראש
את אברחים, שהוא שכול כל
העולם, שפטות (בראשית ב) אלה
תולדות השמים והארץ.
בהבראים, [רכחו] ושנינו באברחים.
יהיה בגימטריא שלשים. כה
שנינו, שלשים צדייקים אומין קדשא בריך הוא

דבר אחר עשו (למעבד) בתרגום עבדו. וכי
לא היה ידע קדשא בריך הוא דאייה
אמר ארדה נא ו-eraה, והא כלל אתגלי
קמיה. אלא ארדה נא מדרגא דרhamiy לדרגא
בדינה, והניינן (הא) ירידה. ו-eraה, ראייה דא
היא לאשכחא עלייהון במאן דין ידין לון.
אשכחן ראייה לטוב ואשכחן ראייה לביש.
ראייה לטוב, דכתיב, (שמות ב) וירא
אליהם את בני ישראל וידע. ראייה לביש,
דכתיב ארדה נא ו-eraה (נ"א אשכחן וירדה למם ואשכחן
ירדה לביש. לטוב דכתיב, (שמות יט) וירד כי על תר סני. (במדבר יא)
וירדתי ורברתי עמד שם. וירדה לביש ארדה נא בני) לאשכחא
עליהו בדין, ועל דא אמר קדשא בריך הוא

המפסה אני מאברחים:

ואברחים קיו יהיה לגוי גדול ועצום. מי
טעמא ברכה דא הכא. אלא בגין
לאודעא דאפילו בשעתא קדשא בריך הוא
יתיב בדין על עלמא לא אשטעני. דהא יתיב
בדינה על דא (ר"א לעזותיב) וברחמי על דא וכלא

ברגעא חדא ובשעתא חדא.

אמר רבבי יהודה והא כתיב, (תholim טט) ואני
תפלתי לך עת רצון. זמנין דאייה
עת רצון וזמנין דלאו אייה עת רצון. זמנין
דשמי וזמנין דלא שמע. זמנין דאשטענ
זמנין דלא אשטענ דכתיב, (ישעה נה) דרישו כי
בזמןאו קראוהו בהיותו קרוב.

אמר רבבי אלעזר כאן ליחיד כאן לצבור.
כאן לאטר חד ובאן לכוכלי עלמא.
בגינוי כך בריך ליה לאברחים דאייה שkil
בכל עלמא דכתיב, (בראשית ב) אלה תולדות
השמים והארץ בהבראם (ובתיב) ותניינ
באברחים. יהיה בגימטריא שלשים. הכי
תניינן תלתין צדייקים אומין קדשא בריך הוא